

Dědka sestra
1. narozeniny

Milán Možný

Můj děda...

Začátek života...
v Prostějově. Zde se 14.2.1944 narodil
Marii a Theodoru Možným. Ve velmi ranném
věku se s rodiči přestěhovali do Vyškova.
Zde dostal jeho otec pracovní místo jako
ředitel spořitelny, jeho maminka pracovala
jako vedoucí v pivovaru.
Každé prázdniny trávil u svých prarodičů
v Brdčích na jejich statku. Zde se naučil
spoustu dovedností, spojených se spjatým
chodem statku. Jeho prarodiče byli
jako sám Filip, tehdejšími režimem
velmi ovlivnění. Při nástupu
komunistické strany a vstupování
do JZD byly jeho prarodičím
zabaveny některé polnosti.
Pod požtářskou zakatečí
statku byli nuceni vstoupit
do JZD i oni.

Děda na své 2. narozeniny

Děda na své dětství
ale vždy vzpomíná s
láskou. Často mi
vyprávěl jak jeho
mamka ráda kreslila čož
určitě ovlivnilo jeho pozdější rozhodování
při výběru povolání.

Děda a jeho brátra před přestupem na střední školu

Děda

Studium
 Děda začal své studium na pětileté národní škole. Po dokončení této školy přestoupil na osmi letou střední školu a pak ještě na jedenácti letou střední školu jinak známou jako gymnázium ve Vyškově.

Ma' velmi autentické kresba gymnázia ve Vyškově

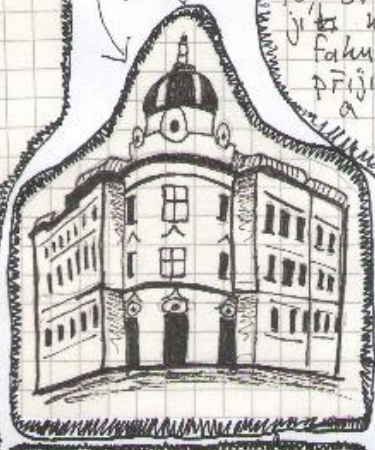
studium zde ukončil maturitou - matematiky, čistiny, ruštiny a deskriptivní geometrie. Po střední škole se rozhodl jít na VUT v Brně na fakultu stavební. Zde absolvoval přijímací zkoušky z matematiky a geometrie.

Na vysokou školu se po prvním odmítnutí dokonce ani odvolání nedostal. V roce 1961 tedy začal navštěvovat VUT v Brně. V prvním ročníku bydlel na private a v pozdějších letech střídal koleje s domem rodičů. Po dvou letech studia stavebnictví

Dědova kresba Venus Meltske 1964

jedna z jeho kreseb z vysoké školy

dělal talentové zkoušky, po kterých byl vybrán pro studium architektury. Vysoká škola mu celkově zabrala šest i s rokem, který byl na vojnu. Studováním architektury si splnil svůj sen, ke kterému by nasuče rovněž učitelem kreslení. Nejen jeho talent, ale i kreativita ho dostaly tak daleko jako je dnes.

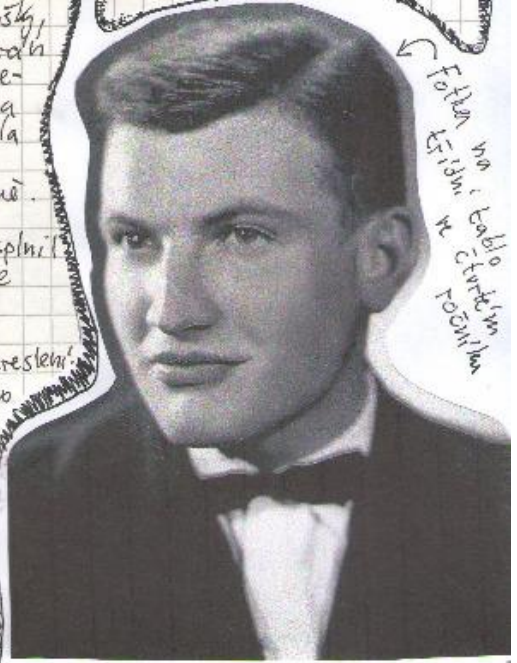

Foto na něm bylo trápí ve čtrnácti letech

Děda

Můj děda s babičkou se potkali velmi mladí. Při prvním setkání bylo babičce 13 a dědovi 15 let. Historika o jejich seznámení je pro mě dodnes neslutečně komická.

Jejich první setkání proběhlo při kvačičování divadelní hry. Zde děda kreslil kulisy a babička v představení účinkovala. První rozhovor však neproběhl tak dobře jak by se mohlo zdát. Tak nějak v kostce, babička dědu neslutečně servala.

Jak děda do dnes vtípkuje, její tvrdohlavost mu na pr. také imponovala, že když se po nějakém čase opět potkali, začali spolu chodit. Po pár letech chodit se vzali. Brali se 13.8.1966 v Uherském hradišti. V té době oba dva chodili na vysokou školu. Děda na architekturu a babička na medicínu.

Netrvalo však dlouho a 23.1.

1967 se narodila moje mamka Gabriela. Nedlouho po narození mamky babička studium na vysoké škole ukončila a začala se plně věnovat rodině. V té době bydleli ve Vyškově. Po narození mamky šel děda na vojnu,

takže na začátku jejího života se o mamku babička starala sama. Po skončení vojny i vysoké školy začal děda pracovat jako projektant na ústavu hl. architekta města Brna.

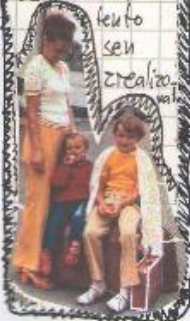
V této práci

však nebyl spokojený, takže když se mu naskytla pracovní nabídka v Centroprojektu ve Zlíně, navažl a místo ve Zlíně se stěhovali v roce 1968. Dostali firemní byt na sídlišti v Malenovicích a začali v něm bydlet. 25.6.1972 se pak narodil můj strýc Tomáš. Mamku se strýcem prožili velkou část dětství v tomto bytě.

Děda se všichni byli postavit pro svou rodinu dům a tento sen realizoval.

Dom ve kterém pat let bydleli

Babička s mojí mamkou a strýcem těšně po narození

Moje babička

Svatba 1966

Strýc

Babička

Mamka

Vojna.

Děda nastoupil na základní vojenskou službu 1.8.1967. Protože byl vysokostávkový voják, pro něj trvala pouze rok, takže 21.7.1968 mohl jít domů. Ačkoliv se matka vojna zdát jako hodně striktní, děda jezdil každý víkend domů na návštěvu. Moje babička s půl rokem maminkou ho také jezdili pravidelně navštěvovat. Děda byl let na vojenských kasárnách v Olomouci, takže cesta do

Vyškov a zpět mu nezabrala tolik času. Co se týká samotné služby, děda měl už určitou část za sebou.

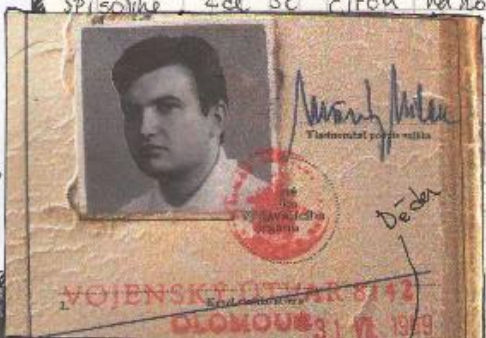
Na vysoké škole byl povinný každých zhruba dva den vojenskou přípravu na vojenské katedře. Tato příprava trvala dva roky a na jejím konci bylo nutné složit zkoušku. Během studia, bylo také povinné letní, sobotní a kloubové

Zobrazení archivu ve klenbě děda při službě pracoval

fotia z doby vojenské služby

ostatními vojáky. Byl velitel čety. Včivík vojáky probíhal v pátek a přes týden děda dělal administrativní práci v tajné vojenské spisovně. Zde se čítou na hodou dostal ke svému kadrověmu posudku. Zde se dozvěděl spousta pomlouvačných pikantností sám na sebe. Nijak jim se také dostal k informacím týkajících se jeho přijímacího řízení na vysoké škole a proč se dostal na školu až na odvolání.

děda absolvoval ve Znojmu. Z tohoto důvodu byl pro Vysokéškolské studenty určen pouze rok základní vojenské služby. Když tedy na tuze službu nastoupil, měl již hodnost srovnání-absolvent. Děda podstupoval včivík společně s ostatními vojáky. Včivík vojáky probíhal v pátek a přes týden děda dělal administrativní práci v tajné vojenské spisovně. Zde se čítou na hodou dostal ke svému kadrověmu posudku. Zde se dozvěděl spousta pomlouvačných pikantností sám na sebe. Nijak jim se také dostal k informacím týkajících se jeho přijímacího řízení na vysoké škole a proč se dostal na školu až na odvolání.

Milou dochas nepochopena fotka

Děda s rodiči a sestrou

13.6.1944 se narodila dědova sestra Marie. S dědou si jako děti byli docela blízce, i když jak sama často říká většinou musela plnit typicky ženskou roli, která zahrnovala domácnost, práce, zatímco s dědou bylo zachyceno spíše v rukavičkách. Studovala stejně jako děda na gymnáziu ve Hřstově své vysokéškole studium započala na Palackého univerzitě v Olomouci na pedagogické fakultě v roce 1965. Během studií hrála basketbal hrála za TJ Slavoj Hřstov. S tímto klubem hráli druhou ligu. Často krát hráli s přátelským klubem UKT Místelbach. Společně jezdili na basketbalové soustředění

Děda se sestrou

kde se poznala se svým budoucím manželem - Berhardem. Za Berhardem se vdala v prosinci 1969. Rozhodla se společně s ním přestěhovat do Místelbachu. Dostát povolení k vystěhování trvalo půl roku a také bylo podmínkou, aby uhradila své vysokéškole vzdělání. Po přestěhování do Rakouska se s přímkou rodinou mohla vidat pouze jednou za rok. Děda jezdil na návštěvy každých rok a babička jezdila na dovolenou přibližně každé dva roky. Teta s manželem a syni dvěma syny (Martinem a Steffen) jezdila

Celá rodina u tety v Rakousku 1985

Míst ve kterém teta s rodinou bydlela

moje neprofesionální náčrt vesnice

taky na návštěvy do Beskovecku. Aby byla s rodinou vůbec přestěhována do země, musela zaplatit vinnu a každé den si její manžel musel mít

Babička s dědou

Teta s manželem

peníze. I přes všechny tyto komplikace se rodina snažila spolu trávit co nejvíce času.

Manželina první návštěva tety v Rakousku 1978

Rakousko 1978

Maminka

↑
fotka
těsně
po
dostavbě
domu

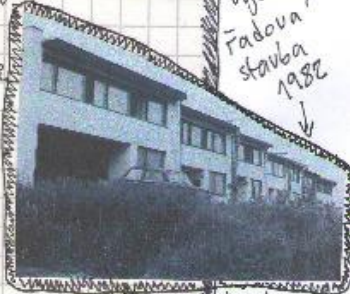
Práce

Co se týká práce, tak je to da ve svém oboru velmi úspěšný. Jeho kariéra odstartovala v Brně, kde pracoval jak architekt, tak magistr. V této práci však nebyl spokojen a proto se rozhodl začít pracovat v Centropjektu a odstěhoval se do Zlína. Vyčíst všechny úspěchy, kterých se mu v tomto zaměstnání povedlo dosáhnout by bylo opravou na dlouho, ale byla

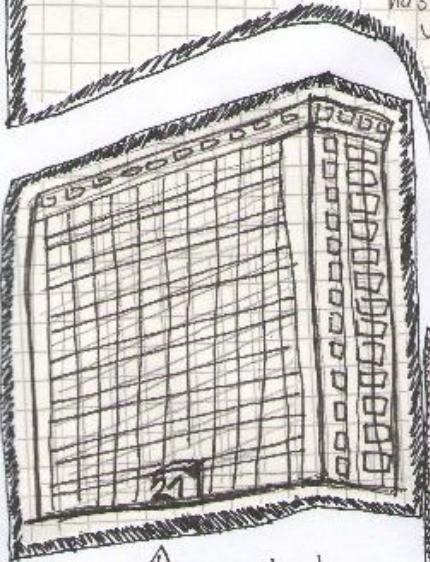
a odstěhoval se do Zlína. Vyčíst všechny úspěchy, kterých se mu v tomto zaměstnání povedlo dosáhnout by bylo opravou na dlouho, ale byla

by určitě škoda nezmiňovat ten největší úspěch, a tím je zvláštní ceka z biennale srovnání architektury v Sofii. V dědovi největší osobní úspěch je však určitě postavení vlastního rodinného domu. Mám-li být přesný, tak vyprojektovali sebedni Fádovič domů jak děda s jm. Fika, stavět se začalo na "zelené louce". Nebyla zde komunikace, kanalizace ani vodovodní připojení. Net se zde dědovi povedlo realizovat stavbu domu, byl zde pouze třetinou sad kavazující na nedaleké pole. Stavba domu začala v roce 1979 a v roce 1982 už byla většinou obyvatel Fádovič nastěhována. Babička s dědou v tomto domě bydlí téměř 37 let a my s rodiči bydlíme hned vedle v domě, který také navrhl můj děda.

Výsledná
Fádovič
stavba
1982

Děda
v
Centropjektu

Louka (sad), na kterém se začalo stavět

↑ 21. budova ve Zlíně